

ingen har altsaa overfor Regeringen enten paa det militære Spørgsmaal eller paa noget andet Spørgsmaal gjort Regeringens Stilling afhængig af Mistillid eller Tillid. Naar man ikke viser en Regering Mistillid, viser man den i Virkeligheden parlamentarisk Tillid, og Regeringen sidder altsaa nu eller har siddet i indeværende Samling ikke som en Mindretalsregering i parlamentarisk Forstand, men man kan sige som en Flertalsregering, fordi den til de Forslag, som Regeringen har lagt Vægt paa, har haft et Flertal med sig.

Et andet æret Medlem, det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Rambusch), lod falde nogle Bemærkninger i Anledning af, hvad jeg havde sagt om Militærudgifterne, og udtalte, at det var en højst forkert Betragtning, naar man gjorde gældende, at en lille Stats Militærforanstaltninger intet betød, fordi Udgiftsbeløbet var for intet at regne overfor fremmede og store Staters Udgifter. Det ærede Medlem sagde, at en lille Stats Eksistens afgjordes ikke derved; Betydningen af, hvad en lille Stat udgav for at bevare sin Selvstændighed gennem Militærforanstaltninger viste sig gennem Historien; det viste sig, at en lille Stat meget vel kunde hævde sin Eksistens militært, skønt dens Militærforanstaltninger intet koste i Forhold til, hvad de store Staters koste. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at hvis man skal tage den Historie, vi kunne bruge til Overvejelse, nemlig det sidste Aarhundredes Historie, er der ingen lille Stat, som gennem Militærforanstaltninger har kunnet hævde sin Eksistens, ingen Stat blandt de mindre Magter. Historien viser netop dette — og den Historie, vi maa regne med, er den, som har at gøre med de Militærforanstaltninger, som Nutiden kender, med Millionhære og Millionudgifter —, at ingen lille Stat har kunnet hævde sin Eksistens ved at udgive saa meget, den formaar, til Militærforanstaltninger, Boerkrigen tyder heller ikke hen derpaa. Hvis det ærede Medlem vilde nævne Grækenland som en lille Stat, der kunde sammenlignes med Danmark, vil man dog nok kunne slaa fast, at Militærforanstaltninger have ikke reddet Grækenlands Eksistens. Det har derimod Forholdene i Europa og ikke, hvad Grækenland selv formaaede at bringe til Veje af Hær eller Flaade.

Et æret Medlem, det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Pagh), paakaldte Statens Hjælp overfor Kommunerne. Jeg vil derom sige, at saa længe Staten er stillet, som den er, tror jeg, at man ganske skal

undlade fra Kommunernes Side at stille Fordringer til Staten. Det er hverken Staten muligt at tage Kommunernes Byrder paa sig eller give forøget Tilskud til Kommunerne. Det ærede Medlem vil der til sige, at saa kan man forøge Statens Indtægter, paa den Maade vil saa Staten kunne komme Kommunerne til Hjælp. Det er nu meget vanskeligt at forøge Statens direkte Indtægter. Ærede Medlemmer her i Salen indrømme sikkert, at det vanskeligt lader sig gøre, de ville snarere henvise til at forøge dem ved Hjælp af indirekte Afgifter, særlig Toldafgifterne. Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Holger Petersen) var i Gaar netop inde herpaa. Jeg har først i Tidenden kunnet læse det ærede Medlems Foredrag; det er ikke saa let at opfatte Tal i samme Øjeblik, de udtales i et Foredrag, men jeg kan ikke sige andet, end at det forekommer mig, det ærede Medlem ikke har set rigtigt paa disse Ting. Det ærede Medlem henviste nu til, at vi skulle forøge vore Indtægter gennem ny Told paa Petroleum og Forøgelse af Kaffetolden. Det ærede Medlem, som meget godt ved, at jeg paa dette Punkt er enig med ham, urgerede, at disse Nedsættelser, vi i sin Tid foreslog, i Virkeligheden ikke vare komne Forbrugerne til gode, de havde kun haft den Virkning at berøve Staten en Indtægt. Dette er muligt, men derfor er det ikke sikkert, at det nu ikke vilde komme til at gaa ud over Forbrugerne, hvis man lagde en ny Told paa Kaffe og Petroleum. Det er altsaa meget vanskeligt at foretage en saadan Foranstaltning. Det ærede Medlems Betragtninger vare efter min Mening fejlagtige, jeg skal ikke komme dybt ind derpaa, da Tiden er saa langt fremrykket, men noget vil jeg dog have Lov at sige derom. Det ærede Medlem sagde, at der er en Fejlregning med Hensyn til den nuværende Toldlov, det er noget, jeg ogsaa har sagt i Folketinget, og det ærede Medlem har Ret deri. Men Fejlregningen bestaar deri, at man lagde Toldindtægterne for 1902—06 til Grund i Stedet for Toldindtægterne for 1907. Hvis man havde lagt Toldindtægterne for 1907 til Grund, var Billedet ogsaa blevet et helt andet af den Nedgang i Toldindtægterne, man kunde vente. Hvis man havde lagt Toldindtægterne for 1907 til Grund, havde man maattet regne med en Nedgang i Toldindtægterne med 2 Mill. Kr. mere, end man har gjort. Men nu maa man paa den anden Side heller ikke lægge Indtægterne for 1909 til Grund for